

# طنز و طنزینه هدایت

همایون کاتوزیان



کتاب ایران نامگ

ویراست دوم

۱۳۹۷

## طبر و طبزینه هدایت

### فهرست

الف	استاد همایون کاتوریان
ه	پیشگفتار ویراست دوم
و	پیشگفتار ویراست اول
ر	سده هدایت
ح	پیشگفتار ۱۹۹۵
۱۱	۱ درباره طبر
۳۷	۲ طبر دوره هدایت
۸۳	۳ مقوله ادبی طربیه
۱۱۳	۴ طبر و طربیه در آثار هدایت
۱۴۱	۵. طربامه‌های هدایت
۱۷۳	۶. "علویه حامی" و ولیگاری‌های دیگر
۱۹۹	۷ حاجی آقا و توب مرواری
۲۳۹	۸. نامه‌های هدایت
۲۹۳	۹ نامه‌های هدایت به شهیدبورانی

## فصل ۱

### درباره طنز

در ادبیات همه حوامع، طریقی ار ابوع و در عین حال یکی ار ابرارهای ادبی بوده و هست که در سیت‌های ادبی ایران و فربگ اشکال، ابرارها، معانی و اعراض و انگیزه‌های گویاگویی دارد که بر اثر تحول و توسعه و پیشرفت ادبی پدید آمده‌است. ما این تعریف، هرل و شوحی و مراح و مطایبه و بدله‌گویی و تسحر (استهرا) و هحو، به درحات و اشکال، طریق شمرده شده یا ار ابرار آن به حساب می‌آید.

بدیست که در صدر این مقال، پیش ار ایکه شرح و تحلیل کوتاهی ار طریق و ابوع آن عرصه داریم، نا سوال مهمی که بی‌شک هر آن به دهن حیلی ار حواسدگان متادر حواهد شد برخورد کیم سوال این است که طریق "واقعی" چیست؟ آیا هر شوحی و مراح و استهرا و حتی هحوی را می‌توان طریق حواند؟ آیا طریق که به حاطر اعراض شخصی و فرو شاندن آتش کیه و بعرت و انتقام گفته یا بوشه می‌شود طریق است؟ آیا طریق را که در آن لعات رکیک یا مصامیں مستهجن ناشد می‌توان حراء ادبیات داشت؟ آیا هرلی را که هدف اجتماعی بداشته ناشد و در حجهت پیشرد نظریات و مکاتب سیاسی یا تهدیت احلاق و رفتار فردی و اجتماعی ناشد می‌توان طریق شمرد؟ یا درست بر عکس، آیا طریق را که هدفش نقد و انتقاد و کشمکش سیاسی و اجتماعی است می‌توان کار ادبی و هری نامید؟

سیه‌اش نتواند ریدگی کند، مگر در حالت اضطرار و بیچارگی<sup>۱۴</sup>

بهشت ادبی رمانتیسم بیر به موارات حوادث سیاسی و اجتماعی و بروز رمانتیسم فلسفی در آلمان شروع شد و به سرعت رشد و گسترش یافت گوته Johann Friedrich von Schiller, 1749-1832 (Wolfgang von Goethe, 1749-1832) و شیلر (1759-1850) از پیشتران شهریار این بهشت اند پایه‌های این بهشت بیر از نظر تاریخی در ادبیات و اساطیر و افسانه‌های باستانی (یونانی، رومی و ژرمی) و بیر ایمان و عادات و فرهنگ و ادبیات قرون وسطایی (یعنی پیش از رنسانس) قرار داشت و از نظر رمان حاری، در پرورش عواطف و دهیيات و احساسات فردی و جمعی

ما باین‌همه، رمانتیسم ادبی انگلستان ویژگی‌های خود را پیدید آورد و در هر حال حرمیت و سرسختی و صد حردگرایی و واپس‌گرایی بهشت آلمان را نداشت معروف‌ترین رمانتیک‌های سل اول در انگلیس کالریج (Samuel Taylor Coleridge, 1772-1834) و وردرورث (William Wordsworth, 1770-1850) بودند که رمانتیسم اولی بیشتر و دومی کمتر به بهشت آلمان شاهت داشت اما پیشتران سل دوم رمانتیسم را در انگلستان به رحمت می‌توان در قالب رمانتیسم آلمانی، یعنی تصویری که معمولاً از رمانتیسم در ادھان هست، گنجاند نایرون (George Gordon Byron, 1788-1824)، شلی (Percy Bysshe Shelley, 1792-1822)، بیش از هر چیز به یکدیگر شیوه بودند تا به هر شاعر و بهشت دیگری، چه در انگلیس و چه در جاهای دیگر و به چیزی که شاهت داشتند رمانتیک‌های آلمان و کالریج و وردرورث بود، آنان یکی بیش از دیگری حوان و یابی و سنتشک و بذعات‌آور بودند و یکی رودتر از دیگری بیر حوالمرگ شدند

<sup>۱۵</sup>گردید به

Homa Katouzian, *Ideology and Method in Economics* (New York: New York University Press, 1980), chap. 2, n. 30. Asa Briggs, "Review of The Collected Letters of Thomas Carlyle and Jane Carlyle," *Manchester Guardian weekly*, 117 11 (1977), 22

تاكيد بر كلمات ار کارلايل است  
کيبر به نظر عصى ار نافدان بررگ ترين ساعر رمانتيك انگلیس و به نظر عصى دیگر بررگ ترين شاعر انگلیس است او در ۲۵ سالگی درگذشت

در واقع، این گویه سوال‌ها به کل ادبیات مار می‌گردد و می‌توان موضوع را با اشاره به دعواهی که از اواسط قرن بوردهم در اروپای عربی، بهویژه فراسنه و انگلیس، شروع شد و به اشکال گویاگوون و حتی متصاد تا امروز بیر ادامه یافته است، مار و بررسی کرد وقتی که حردگرایی افراطی و آرمان گرایانه اقلاب فراسنه پس از چند سال حده و شور و ایمان به ساحتی بهشتی عقلانی و علمی بر روی رمین در قیاس با تحریه و واقعیت سرخورد و فرو کشید، واکنش‌های فلسفی و هری و اجتماعی و سیاسی‌ای به همراه آورد وحه سیاسی آن در حود فراسنه بارگشت بوریون‌های اگرچه به بر مسای گذشته‌به سلطنت و در حورة گستردۀ تر اروپا، سلطنت ارتقای در چارچوب "اتحاد مقدس" یا به قولی "اتحاد مقدس" بود

در حورة فلسفه و علوم اجتماعی بیر دو گویه واکنش پدید آمد که هر دو آرمان گرایانه بود یکی واکنش حردگرایان آرمان‌گرا بود که به یک معا در لام حود فرو رفتند و نهضت علم‌گرایی را حتی سرشناس‌تر از پیش ادامه دادند از شخصیت‌های پیشتران این بهشت یکی هاری دو سیمون (Henri de Saint-Simon, 1760-1825) و محلل او و دیگری آگوست کت (Auguste Comte, 1798-1857) معروف‌ترین شخصیت آن فیشته (Johann Gottlieb Fichte, 1762-1814) است در سایر حوابع اروپایی بیر رمانتیسم فلسفی بمنایدگانی پیدا کرد که یکی از مشهورترین آنان توماس کارلایل (Thomas Carlyle, 1795-1881)، ادیب و فیلسوف اسکاتلندی، بود این رمانتیسم فلسفی ار عصى جهات ما آن حردگرایی آرمان گرایانه صد در صد در تعارض و تصاد بود، چون بایه‌های آن به در حرد و مطبق و تحارب حسی و قابل لمس، بلکه در سمت و عادت و عاطفعه و ایمان قرار داشت اما این هر دو بهشت ار حجه روش (متند) و طرر برخورد مشابه بودند اولی در تلاش بود ناشیوه‌های عقلانی و "علمی" بهشت روی رمین را سارد و دومی می‌حواست ار طرق دهی و عاطفعی فردوس گمشده را بار حوبد در حور تأمل است که کارلایل پس از باربدی ار محلل حردگرایان سیمون ما حشوختی در نامه‌ای بوقشت که بیش علمی این گروه به "مذهب" بدل شده است "تصویرش برای من ممکن بیست که انسان بدون حصور مداوم مذهب در